

## عنوان مقاله:

بررسی نماد در دیوان ناصرخسرو

## محل انتشار:

دوفصلنامه پژوهش های دستوری و بلاغی، دوره 5، شماره 7 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 34

## نویسندگان:

جهانگیر صفری - دانشیار گروه زبان و ادبیات فارسی / دانشگاه شهرکرد

ابراهیم ظاهری عبدوند - دانشجوی دکتری زبان و ادبیات فارسی / دانشگاه شهرکرد

## خلاصه مقاله:

اشعار ناصرخسرو از جنبه‌های گوناگون قابل بررسی است و هدف در این پژوهش، بررسی نماد در شعر این شاعر است. ابتدا نمادهای به کار رفته در دیوان وی، از جهت خاستگاه بررسی و سپس انسانی یا فرارونده بودن آنها مشخص شده است. نمادهای به کار رفته در دیوان ناصرخسرو، از نوع نمادهای انسانی هستند و خاستگاه آنها طبیعت (درختان) و جاندارانی مانند پرندگان و حیوانات، شخصیت‌های تاریخی و مذهبی، موجودات افسانه‌ای و اسطوره‌ای و صور فلکی است. ناصرخسرو برای بیان مفاهیم سیاسی و دینی، از زبان نمادین استفاده کرده و گذشته از باطنی‌گرایی، برجسته کردن موضوع، نقش مهمی در استفاده از زبان نمادین در شعر وی دارد.

## کلمات کلیدی:

ناصرخسرو، نماد، تاویل‌گرایی، مفاهیم اسطوره‌ای، طبیعت

## لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/871934>

